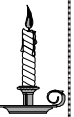
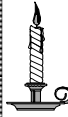

שנה שמונה עשרה - עלון מס' 905

@ אין אומרים "צדקתך" במנחה של שבת.
@ מיום שבת - "ברכת האילנות".
@ מיום שבת - "פרשת הנשיאים".
@ כל חודש ניסן אין אומרים "תחנון".

בס"ד א' ניסן ה'תשע"ח

הדלקת נרות - 17:30
צאת השבת - 18:22
רבנו תם - 19:04

שעון חורף - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטידין: "כה אמר"
(יחזקאל מה')

מרתק - ראו בעמוד 2
סיפור מההפסדה

פרשת ויקרא

שבת החודש - מוציאים 3 ס"ת

Ⓜ "במלכה המלכה" (בי י"ג)

המלח הוא הדבר היחיד שאין לו שום ערך כשהוא לעצמו, וכל ערכו הוא רק כשמערבים אותו עם משהו אחר. המלח מסמל איפוא, כי אין ערך לאדם כשהוא זואג רק לאנוכיותו. ערכו האמיתי של האדם יגדל רק כשהוא מעורב בין הבריות ומחובר לצבור. (ר"י מצורטרקוב)

Ⓜ "וכל תשיבת מלכה בריית..."

רש"י מבאר "מלח בריית" - שהברית כרותה למלח מששת ימי בראשית, שהובטחו המים התחתונים ליקרב במזבח במלח, וניסוך המים בחג. זוהי הסיבה שאנו טובלים את הלחם במלח. לחם אותיות מלח כיוון שהשולחן הוא כמו מזבח. וטובלים 3 פעמים כיוון ששם ה' הוא בגימטריה 26 ואם נכפילו ב-3 נקבל 78 (78=26x3) שהם גימטריה של מלח ו- לחם.

Ⓜ "ואם נפש אחת תחטא" (ד' כ"ז)

כל דבר הנעקר משרשו מקבל טומאה. ואילו כשהוא מחובר לשרשו, אינו מקבל טומאה. כך הדבר בגידולי קרקע והוא הדין במים. אם הם מחוברים למעיינים אינם מקבלים טומאה. כך גם בבני אדם: אם הם באחדות, אין הטומאה שולטת בהם. אך אם נפש אחת, בודדה ותלושה, עלולה היא לבוא לידי עבירות.

Ⓜ "תקריבו את קרבנכם" (א' ב')

בענין הקורבנות אמרו חז"ל: אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוון לבו לשמים. האותיות שלפני "לב" הן "אז", האותיות שאחרי "לב" הם "גם", אך - למעט, גם - לרבות. וזהו אחד המרבה - גם ואחד הממעיט - אך. ובלבד שיכוון לבו לשמים. (לפי הפלאה)

פינת הניבים והפזגמים

ה' עֲמָד, גְבוּר הַחֵיִל = בְּרֶפֶת שְׁלוֹם בְּיָמִים הָהֵם, ה' יַעֲזֹר לָךְ, גְּבַר זְרִיז וּמַצְלִיחַ .

דוגמה: בְּלָשׁוֹן זֶה פָּנָה בְּעֵז לְקוֹצְרִים (רות ב ד).

מקור: וַיֵּרָא אֱלֹהִים (אֶל גְּדֵעוֹן) מֵאֶלֶף ה' וַיֵּאמֶר אֱלֹהֵי ה' עֲמָד, גְבוּר הַחֵיִל [שׁוֹפְטִים ו יב]. (ניבונכו)

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה הרביעית
בבית"כ "אוהל-מועד" ב- 20:30

מעייני הפרשה:

⊖ הקב"ה מצווה את משה על הקרבת הקורבנות השונים המובאים כנדבה או כחובה.

⊖ פירוט סוגי הקורבנות: עולה, מנחה, שלמים, חטאת או אשם.

Ⓜ "ויקרא אל משה" (א' א')

ולא קרא אלא משה מכיוון שהיה בורח מן השררה. (מדרש תנחומא)

Ⓜ "וקרא לו אהל מועד"

למה נקרא "אהל מועד"? שהוא מועד לדיברות, שבתחילה היה הדיבר בכל מקום, משהוקם המשכן לא היה הדיבר אלא באהל מועד.

דבר אחר מאהל מועד, רבי יצחק אומר שממנה יוצאות מועדות לעולם, שכל זמן שהוא קיים מועדות וימים טובים מתקיימין כהוגן.

Ⓜ "ריח ניחוח ליה"

נאמר בעוף 'ריח ניחוח' ונאמר בבהמה 'ריח ניחוח' - לומר לך: "אחד המרבה ואחד הממעיט, ובלבד שיכוון את לבו לשמים". משפט זה הפך לביטוי רווח, שמשמעותו כי יש לשים את הדגש על האיכות ולא על הכמות, כשם שהתורה מתייחסת בכבוד זהה הן למביא הבהמה והן למביא העוף. אומר רבי לוי יצחק - שבמדה מסויימת העוף חשוב יותר ואכן, בגימטריה: "בהמה" = 52 ואילו "עוף" = פי 3. (כול 3=156)

Ⓜ "אדם כי יקריב מכם קרבן"

הפסוק מתחיל בלשון יחיד ומסיים בלשון רבים. נרמז בזה, כי בלשון הקודש יש ארבעה שמות לאדם: איש, אנוש, גבר ואדם. שלושת הראשונים באים גם בלשון רבים: אישים, אנשים וגברים. ואילו אדם אינו בא בלשון רבים. זהו הרמז: כשתהיו כולכם באחדות, בחינת אדם אחד, יחשב לכם הקרבן כאילו כולכם הקרבנות, ו"תקריבו את קורבנכם". (עוללות אפרים)

Ⓜ "אדם כי יקריב"

למה כתוב אדם ולא כתוב איש? כתב רש"י, לומר מה אדם הראשון לא הקריב מן הגזל, שהרי הכל היה שלו, אף אתם לא תקריבו מן הגזל.

"קול שון וקול אמה. קול חתן וקול כלה" - מלך סוף ואיחולים לטפיים

לאברהם וגיילה מוסאי הי"ו לייצחק וסמדר ג' הי"ו לנישואי מוראל-מרדכי עם שילת מנב"ת
יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר.

"ענבי הגפן בענבי הגפן דבר נאה ומתקבל"

הסירו מכשול מדרך עמי! העלון טעון גנייה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

ניתן להוריד את העלון באתרים הדיינים "לדעת" ו-"חיידוש": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

שבת החודש

שבת לפני ראש חודש ניסן מוציאים שני ספרי תורה. בראשון קוראים בו בפרשת השבוע ובשני קוראים בפרשת בא "החודש הזה לכם ראש חודשים".

כשחל ר"ח בשבת, מוציאים ג' ספרי תורה.

פרשת "החודש" פותחת במצווה הראשונה שבה נצטווה עם ישראל כעם: **מצוות קידוש החודש.** הפטרת שבת "החודש" (יחזקאל מה) כוללת בתוכה את שני ענייני היום: מצד אחד היא עוסקת בחג פסח, שתיאורו מובא בין חזיונות המקדש של יחזקאל כלפי העתיד לבוא; ומצד שני היא עוסקת בקורבנות המועדים, וביניהם גם בקורבנות ראש חודש. בין הדינים המתוארים ביחזקאל, לבין הנאמר בתורה, יש הבדלים. כך גם ביחס לראש חודש: בתורה נאמר, כפי שאנו קוראים במפטיר, שקרבן ראש חודש הוא - "פרים בני בקר שנים ואיל אחד, כבשים בני שנה שבעה תמימים", ואילו בהפטרה - "וביום החודש פר בן בקר תמימים, וששת כבשים ואיל, תמימים יהיו".

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

"במלח תמלח"

בספר "המאור הגדול" הוכיח רבי שלמה זלמן אוירבך צ"ל שיש להשקיע עמל, ולטפח גם ילדים מוכשרים ומחוננים, בנגוד לתפיסת העולם המקובלת, הגורסת כי חובה להשקיע באלו שאינם מוצלחים, ליתל לילדים המוכשרים מטבעם לפלס בעצמם את דרכם בחיים בהסתמך על כשרונותיהם המולדים. גם ילד ממוחל, צריך תוספת מלח - חזר ואמר רבי שלמה זלמן - ילד מוכשר צריך רב מעולה יותר, וחרף יותר, כדי ללמדו תורה, ובמקביל עליו לזכות לעדוד גדול ולהדרכה אמיתית בלמוד, כשבהתאם לכשרונותיו הברוכים הוא זוכה לרמת למודים גבוהה יותר. המוכיח ידבר בנחת, בלשון רכה, ויודיעו שמחפש את טובתו ולהביאו לחיי העולם הבא (רמב"ם דעות), ולא ידבר עימו קשות ולא יכלימונו. במה דברים אמורים? בדברים שבין אדם לחבירו. אבל בדברי שמים - מוכיחין אותו בסתר, ואם לא שב - מוכיחין אותו בגלוי... התוכחה חייבת לבוא "מלב אוהב" ומתוך מטרם טהורה בלבד של תועלת ושיפור איכות הוולת, כמו האב המוכיח את בנו מתוך כאב ומניעים טהורים, לשפר את דרכיו.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יג"ל" משדר בליווי כל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרה"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלחם"

פרכה והצלה

ליעקב ומעין בן-טריה לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה לשנים רבות וטובות. ולדה קלה למעין מנב"ת

פרכה והצלה

ליוסף מורנו בן שרה לרפואתו והצלחתו שיתברך בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותיו לטובה באושר ובפרנסה טובה, שלום בית וירוה נחת מכל יוצאי חלציו

פרכה והצלה

לארז ופרחנא ספדיאן על הסיוע לזיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה, אושר ופרנסה טובה ויתגשמו כל משאלותם לטובה וירוה נחת ושלווה מיוצאי חלציהם

כל הישועות והברכות

לאהרן וסימנה הנרי הי"ו שתרמו לסעודה הרביעית בליווי זכות מרן עובדיה יוסף צ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלותם לטובה באושר ובפרנסה טובה. שירוה נחת מכל יוצאי חלציהם ולזיווג הגון משורש נשמתה לענמה-חנה בת סימונה

פרכה והצלה

ברכה והצלחה בלימודים כליונה פנסי בת מרגלית וכלאי-כ"ן-חי בן מרגלית שיזכה להצלחה בחיים ולחזרה בתשובה. ימצאו חן בעיני כל רואיהם, בבריאות, אושר ושלווה.

פרכה והצלה

לאסף וההילה יצחק-פור להולדת התאומים יה"ר שיתברכו בכל מילי דמיטב. שיעלו במעלות חתורה והיראה ויצליחו בכל דרכיהם ומעשיהם, למוני ודבורה יצחק-פור וליוסף ורחל עמר

פרכה והצלה

לכ"יאר ושי"רן ע"ג להולדת הבת יה"ר שתגדל כאימותו הקדושות שרה ובקה רחל ולאח, תזכו לחופתה שתצליחו בכל דרכיה ומעשיה וברכה והצלחה ליחיאל והשונה כהן ולשמוגל ודלה עוגן

פרכה והצלה

לע"י הצנוע והענו משה מוסאי בן אברהם וזליה ז"ל ביום שני ג' ניסן פקידת שנתו. שימליץ טוב בעד רעייתו ולזיווג הגון לבנותיו

פרכה והצלה

לע"י הצנוע והענו רחמים שלמוזהה בן מנשה ורחל ז"ל ב' ניסן פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו לע"י הצנוע והענו אלעזר מועלמי בן מרדכי ז"ל א' ניסן פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

פרכה והצלה

לע"י הצנוע והענו רחמים שלמוזהה בן מנשה ורחל ז"ל ב' ניסן פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו לע"י הצנוע והענו אלעזר מועלמי בן מרדכי ז"ל א' ניסן פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

פרכה והצלה

לע"י הצנוע והענו רחמים שלמוזהה בן מנשה ורחל ז"ל ב' ניסן פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו לע"י הצנוע והענו אלעזר מועלמי בן מרדכי ז"ל א' ניסן פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

פרכה והצלה

לע"י הצנוע והענו רחמים שלמוזהה בן מנשה ורחל ז"ל ב' ניסן פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו לע"י הצנוע והענו אלעזר מועלמי בן מרדכי ז"ל א' ניסן פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

פרכה והצלה

לע"י הצנוע והענו רחמים שלמוזהה בן מנשה ורחל ז"ל ב' ניסן פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו לע"י הצנוע והענו אלעזר מועלמי בן מרדכי ז"ל א' ניסן פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

פרכה והצלה

לע"י הצנוע והענו רחמים שלמוזהה בן מנשה ורחל ז"ל ב' ניסן פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו לע"י הצנוע והענו אלעזר מועלמי בן מרדכי ז"ל א' ניסן פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו

שבת שלום דמבדרך

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל- :

שלמה לארי בן מרים הי"ו אדר ישראל בן שרית הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פרגי ראל בן מרים הי"ו נהוראי-חנניה בן דינה ומיכאל הי"ו באבאי בן מורודי הי"ו יהונתן אריאלי בן שרה הי"ו שבתאי מוסאי בן נהיית מנב"ת	אברהם-יגל בן רעות הי"ו ניסים דודי בן שרה הי"ו יצחק נאמן בן שרה הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת נעימה שלמוזהה בת מרים מנב"ת דינה דוידי בת שרה מנב"ת חנה מוסאי בת חנה מנב"ת לידה הונו בת מרי מנב"ת דליה נסימי בת גורג'יה מנב"ת רזיה סינדני בת חנה מנב"ת	משה אליאס בן רבקה ז"ל משאלה עזרא נאמן בן חנוס ז"ל אברהם שריפאין בן מרים ז"ל נפתלי דהן בן רבקה ז"ל משיח אליאס בן רחל ז"ל דוד נתני בן מרים ז"ל דינה מוסאי בן-יהודה בן גרגיס ז"ל גוהר יצחק-פור בת חנה ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליה ז"ל	משה מוזיחי בן מרים ושאל ז"ל ירון סימונה בן רחל ז"ל משה מוסאי בן אסתר ז"ל סיגלית סמדר כלמי בת דינה ז"ל רחל חכמון בת מסעודה (מזל) ז"ל רוזי-לירי בת יעל יוסף ז"ל מרים בת רחל ז"ל מזל-טונה בת לטיפה ז"ל מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו
---	--	--	---

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות הגעלות והכשרת כלים לפסח (המשך)

ט. אם הגעיל הרבה כלים עד שנעכרו המים כעין ציר, אין מגעילין עוד בהם, ויחליף המים.

י. אם מגעיל ע"י צבת שמחזיק בה את הכלי, צריך לרפות את הכלי ולחזור ולתפסו, דאם לא כן הרי לא באו מ"מי הגעלה במקום שמונח הצבת.

יא. טוב להניח כלים להכשרה בתוך סל רשת, ולא ניח כלים הרבה בפעם אחת לתוך הכלי שהוא מגעיל בו, כדי שלא יגעו זה בזה, דאם כן, במקום נגיעתן אינן נגעלין.

כלי עץ

א. נוהגים לא להכשיר כלי עץ בגלל שיש להם הרבה סדקים. ובכל מקרה אם רוצה להכשירם, יכשירם בהגעלה ובלבד שינקם יפה.

ב. כלי עץ וכדי שליטשו במקום להגעילו - לא עשה כלום.

ג. מרדה העשוי עץ - אין לו תקנה.

כלי פלסטיק

א. כלי פלסטיק שאין בהם חריצים דינם ככלי מתכות וכפי בליעתם כך הכשרם.

כלי חרס ואבן

א. כל כלי חרס שבישלו בו או הגישו בו חמץ, אסורים בשימוש בפסח ולא יועיל להם שום הכשר, לכן יש להצניעם.

ב. כלי חרסינה או פורצלן אין להם הכשר לכן ישטפם ויצניעם בארון נעול עד לאחר הפסח.

ג. תנורים וכיריים הבנויים מאבנים ולבנים, אפשר ללבנם ולהכשירם לפסח.

תנור אפיה

א. אע"פ שאין משתמשים בתנור בפסח חייבים לנקותו כמו כל הכלים ולכסותו או להדביק עליו נייר דבק כדי שלא יפתח.

ב. מי שנאלץ להשתמש בתנור בפסח אין לו להכשירו על דעת עצמו ועליו להיועץ ברב מומחה לדבר שידריך אותו כיצד להכשיר את התנור, כיון שלכל תנור דינים משלו.

ג. מגשי אפיה ממתכת שמשתמשים בהם בלי מים, צריכים ליבון. והליבון צריך להיות לתחילה ליבון חזק עד שיהיו ניצוצות ניתזים ממנו.

דיני בדיקת חמץ

א. קודם ליל י"ד בניסן מנקים את כל חדרי הבית, שלא ישאר שם חשש משהו חמץ, וכן יש לנקות את ילקוטי בתי הספר והתיקים של הילדים, ואין צריך לבדוקן לאור הנר, בליל ארבעה עשר בניסן.

ב. זמן הבדיקה הוא כעשרים דקות לאחר השקיעה, ואסור לאכול פת או עוגה יותר מ- 56 גר' החל מחצי שעה קודם זמן הבדיקה, אבל מותר לא לאכול פת או עוגה פחות מ- 56 גר', וכן פירות או ירקות, אפילו הרבה, וכן תבשיל אורז וכדומה, ותה או קפה מותר לשתות קודם הבדיקה.

ג. צריך לבדוק בחורים ובסדקים בכל פינות הבית, לרבות המרפסות וחדרי המדרגות, והגינות, ובייחוד במזנון, במקרר, בארונות המטבח, וביתר המקומות שמצניעים שם מאכל ומשקה, וכל חדרי הבית צריכים בדיקה.

ד. מי שיש לו מכונית פרטית, יש לו לבדוקה מחמץ באור לי"ד, אפילו אם אינו רוצה להשתמש בה בפסח, ולא יחזור לברך, ודי במה שירך על הבדיקה בביתו, אף שיש מרחק רב ביניהם, וכן בעלי אוטובוס ציבוריים, מטוסים ורכבות, ראוי ונכון לבדוקם אור לי"ד, לאור הנר, אף אם ניקו אותם קודם.

ה. אין לברך ברכת שהחיינו על מצות בדיקת חמץ. ונכון להשתדל להשיג "פרי חדש" ולהניחו לפניו בשעת הברכה שלפני הבדיקה, ואחר שיבדוק מעט יברך שהחיינו (כדי להסתלק מחשש להפסק) ואחר שיגמור הבדיקה יברך ברכת הנהנין על הפרי ויאכלנו, אבל אין זה אלא ממידת חסידות.

הידעת? סיפור מההפטרה

הפטרת "ויקרא" - שבת החודש

רביעית לארבע פרשיות היא פרשת החודש, בה קוראים על ענייני קרבן פסח מתוך פרשת בא ומפטירין מנבואת יחזקאל המדברת על קרבנות החג.

העיסוק בקרבן הפסח והלכותיו קודם לחג, הוא ודאי בשל הצורך להתכונן לחג הקרב ובא. ואם בפרשה בתורה נשמעו לראשונה באזני בני ישראל, באה הקריאה השנתית ומזכירה מחדש את ההנחיות וההוראות. אולם לא הפסוקים בתורה ולא פסוקי ההפטרה מתייחסים אל הפסחים שבכל דור ודור. פסוקי התורה מדברים בפסח מצרים, ואף כי יש כמה דברים המשותפים לפסח מצרים ופסח דורות, הרי לעומת זאת מצויים כמה וכמה הבדלים. ואילו פסוקי ההפטרה מדברים על פסח של עתיד, וכבר עמדו קדמונים על הבדלים בין דברי יחזקאל כאן לבין המקובל מתוך התורה וההלכה.

נמצא, שיותר משיש בפסוקי התורה והנבואה הכנה עניינית וטכנית להלכות החג, יש עימם הכנה נפשית לקראת החג. ושמה השינויים הללו - פסח מצרים לחוד; פסח דורות לחוד; פסח של עתיד לחוד - מלמדים, כי יש מקום לבקש איזה שהוא חיזוק וייחוד בכל שנה ושנה.

הפרשה קרויה פרשת החודש בשל תחילתה "החודש הזה לכם". אולם בפסוק ראשון זה מצויה המצוה הראשונה שנצטוו בה ישראל כאומה, בה נצטוו על מצות קידוש חודשים, ובה הודיעו להם כי חודש זה - ניסן - ראשון הוא לחודשי השנה. אם יציאת ישראל מעבדות מצרים באה כדי להכניס את ישראל לעבודתו של הקב"ה ולקיום מצוותיו, הרי ראשיתה של אותה כניסה עוד בהיותם במצרים בראש חודש ניסן, עת נצטוו על מצוה ראשונה.

ואם גאולתם עניינה היא שובם אל מעלת אבותם כדברי הרמב"ן בהקדמתו לספר שמות, הרי נתממשה גאולה זאת כש"עשו המשכן ושב הקב"ה והשרה שכנינו ביניהם" (רמב"ן שם).

ואימתי היה זה - מעידה התורה לקראת סוף ספר שמות "ביום החדש הראשון באחד לחדש" (מ, א). נמצא, ראשית גאולה בראש חודש ניסן במצרים, והתממשותה שנה מאוחר יותר בראש חודש ניסן במדבר. והנה באה ההפטרה ומשמיעה כי אף בגאולת עתיד נקודת ההתחלה היא בראש חודש ניסן כאמור: "בראשון באחד לחדש תקח פר בן בקר וחטאת את המקדש" (מה, יח)

ומעמד מיוחד יש לראש חודש, שבו ובשבת יהיה שער החצר הפנימית פתוח (מח, א) "והשתחוו עם הארץ פתח השער ההוא בשבתות ובחדשים לפני ה'" (מו, ג) (המצפה לגאולה ג.י.פ.)

זילברג לא מבטל תורה

כשגילה יואב זילברג את הקב"ה הוא חש סומק של בושא מכסה את פניו. זילברג המושבניק בן ה- 55 נשוי, אב לשניים וסב לכנד אחד, הוא ספוג חוכמת חיים עם כושר ביטוי מצויין אך צנוע ונחבא אל הכלים. העבודה החקלאית גורמת לו לאושר ולסיפוק. ביום ט"ו שבט נסע זילברג על הטרקטור, עם עגלה ועליה כחמישים עצי פרי הדר קטנים, המיועדים לשתילה. לאחר 100 מטר נסיעה הוא איבד את השליטה על ההגה, הטרקטור נפל על צידו, והוא נאנק פצוע וזב דם בצדי הדרך משווע להצלה. גופו היה משותק לחלוטין. "אני מאבד דם בקצב ואינני יכול לזוז, הו, מי יצילני". עיניו נעצמו...

"צריך לבצע בו הנשמה וחבישה מיידית של היד והרגל". זילברג פקח עין מטושטשת והבחין באיש עם זקן ארוך, מעיל שחור ושתי פאות מסולסלות, לידו ילד כבן 10. במשך מספר דקות הנשים הרב החסידי יאיר פישביין את המושבניק הפצוע, עד שאושרו. אחר כך פטט את חולצתו הלבנה, קרע אותה וביצע בזריזות חבישה ליד השותתת ולרגל הפגועה.

"עוד כמה דקות יגיע אמבולנס, בעזרת השם אתה תחלים, הקב"ה ריחם עליך ויצאת בנס מהתאונה", אמר הרב פישביין לזילברג המאושר. "תודה לך. הצלת את חיי, המון זמן אני שוכב כאן פצוע ואף אחד לא הבחין בי...". "כן, לפי הערכתי אתה שוכב כאן שעה ועשר דקות...". "זואת מנין לך?". "אני מבטי בשעון המנופץ שלך. נעים מאד, שמי יאיר פישביין ומה שמך?". "שמי יואב זילברג".

צוות האמבולנס הגיע ופינהו בזריזות לחדר המיון. הרב פישביין נסע אחרי האמבולנס ונכנס לחדר מיון. "אני חושב שמן הנכון והראוי שמשפחתך תדע שהיתה תאוונה ושהכל אצלך - ברוך ה' - בסדר".

זילברג הביט ברב פישביין וחש גל של חיבה מצדו את ליבו. "היהודי הזה דואג לי. יכול היה לשלוח אותי עם האמבולנס ולהיעלם". אחרי יומיים שוחרר אדון מושבניק מביה"ח, עם גבס ברגלו הימנית וחבישה מסיבית של ידו השמאלית, עם ציווי למנוחה בת חודש ימים לפחות. "אני חייב לך את החיים שלי הרב פישביין, מה אני יכול לתת לך, רק תבקש". "אדון זילברג יקירי, יש לי בקשה אחת, שתאמין שהקב"ה הוא זה לגרם שאשוטט עם עיני על הנוף החקלאי ואז הבחנתי בך". "נו, אז אני מאמין...". "הפטיר זילברג, והרגיש שגל של אמונה מצדו את ליבו. "מצויין, כשחברתי תבוא פעם אחת לשיעור תורה שאני מלמד בעיר, בבית הכנסת "ישורון" ביום ראשון תשע בערב... מספיק פעם אחת, והיה זה שכרי". "קיבלתי אגיע, אם זה השכר אני מוכן לבוא גם חמש פעמים" השיב זילברג בביישנות.

אכן חודש אחר כך פקד המושבניק את השיעור של הרב פישביין וגילה עולם קסום של אגדות חז"ל, חידושים מרנינים על פרשת השבוע, והעיקר פילפולי הגמרא במסכת בבא קמא, היו עברו החיתום. "יש אלוקים. זו חוכמה אלוקית, אין ספק בכך, אם כך התורה אמת ואני מלא בושא שמרבית חיי עברו עלי כמו גולם".

במשך שבועות ארוכים בשיעורים לא הוציא מילה מפיו, לא שאל ולא ענה. הוא הקשיב ובלע כל מילה כמוצא יהלומים. הוא אומנם שמר שבת עד כמה שהבין, בכיסו היתה כיפה, וכבר למד ברכות ראשונות ואחרונות, והצימאון? ענק. והנה ללא הודעה מוקדמת, במשך חצי שנה נעלם יואב זילברג מן השיעורים. הוא התעלם מהצילצולים של הרב פישביין אבל חש סימפטיה אליו.

בשעת ערב קייצי התיישב הרב יאיר פישביין במרפסת ביתו הגדול של זילברג והמתין לבואו. חצי שעה אחר כך נפגשו השניים בחמימות. "התגעגעת לי אלך הרב פישביין, התגעגעת לי לדברי התורה, אבל...". "כן, אתה חייב לי הסבר זילברג. לא באתי לכפות עצמי עליך, אבל מדוע נעלמת ממני... גם כשנפרדים עושים זאת ברוח טובה ובידידות".

ואדון זילברג הסביר: "היה זה באחד מהשיעורים שהרב פישביין ביקש להמשיך את הפסוק בשיר השירים, "כתפוח בעצי היער כן דודי בין...". יואב זילברג המושבניק, חש לראשונה צורך עז להפגין את ידענותו כמו שקרא חמש או שש פעמים את שיר השירים. "כן דודי בין הבנות!!!!" כך זילברג, לא פחות ולא יותר השלים את הפסוק "בין הבנות". ולפתע פרצה הצחוק שאפפו את בית הכנסת, נמשכו דקה ארוכה למרות מוכותו של זילברג, שהבושה כמעט וספגה אותו לתוכה.

הרב פישביין המשיך בשיעור לאחר שנטט בתלמידיו חסרי הסובלנות. הוא לא הבחין בצלקת שנפגעה בליבו של זילברג הביישן. כאמור חצי שנה נעדר זילברג מהשיעורים. "תבין אותי, הרגשתי בושא נוראה, עלבון צורב, ממש צלקת בלב. נכון אני מושבניק בור ועם הארץ, אבל הם אמורים להיות רציניים ובני תורה... אתה מכיר אותי, אני ביישן, קשה לי לחזור לשם... אינני מסוגל לעמוד בנסיון נוסף שצוחקים עלי...". "היה מוכוב ונעלה מצידך זילברג אם תמחל להם" "אני מוחל בלב שלם".

שעה אחר כך נכנסו הרב פישביין וזילברג לבית הכנסת לשיעור השבועי. "רצייתי לשאול אתכם שאלה קטנה" פתח הרב פישביין את השיעור. אָחִי יוסף מגיעים למצרים מפני הרעב בארץ כנען, וברגע האמת, הוא מתגלה אליהם. "אני יוסף העוד אבי חיי". יוסף נוהג בהם כבוד ואהבה. מעניק להם מתנות ומזון, משכנם בעשירות בארץ גושן, ומסביר להם שמן השמים שלחוהו למחיה עבורם ועבור העולם כולו. באווירה הכללית חשים אָחִי, שיש כאן מחילה גמורה. ואם יוסף מחל, אז ריבונו של עולם מדוע עשרת הרוגי מלכות נידונו במיתות משונות ונוראיות? מדוע חז"ל שמסבירים לנו שהמיתות האיומות הללו הן בגלל מכירת יוסף? הרי יוסף מחל להם?". התלמידים דממו. הקושיה היה חדה וברורה, הם הביטו בעיניים סקרניות בפניו של הרב פישביין ממתנינים למוצא פיו.

"כן יוסף מחל להם בליבו, אבל על דבר אחד הוא לא יכול היה למחול להם, גם אם ירצה, על ביטול התורה שהם גרמו לו. 22 שנים הם הרחיקוהו מאביו ועקב, עמוד התורה והיראה, ויוסף נאלץ לחיות בביטול תורה יחסית למה שהיה מסוגל לזכות וללמוד מאביו. דעו לכם, לפני כחצי שנה פרצתם בצחוק למשמע כמה מילים של חברנו זילברג, וחצי שנה ידידנו נעדר מהשיעור עקב בושא ועלבון. הוא מוחל לכם בכל ליבו, אבל אין בכוחו למחול לכם על חצי שנה של ביטול תורה, אוי אוי אוי".

הרב פישביין סגר את הגמרא, ופנה לצאת החוצה בדיוק לאחר שלוש דקות מתחילת השיעור. "אבל אני סלחתי" התחנן זילברג "ועכשיו אתה כבוד הרב גורם לכולנו ביטול תורה... לא חבל?". הרב פישביין חייך בטוב לב "הו, זילברג זילברג אתה אוצר שזכיתי בו עקב תאוונה בצדי הדרך. ממש עץ שתול על-פגיו מים. קיבלתי עלי עול מלכות שמים, ואל נבטל תורה. בבקשה כולם להתיישב". לפתע ננסכו בזילברג המושבניק מפלים אדירים של בטחון עצמי ושאיפה לדעת, ומאותו ערב, הוא כבר שאל, והיקשה ותירץ כמו אחד ממטובי התלמידים.

ביטול תורה?? חס ושלום...